

ligt dyrere. Jeg tror, vi maa lægge Mærke til de Udtalelser, der forleden fremkom fra den højtærede Trafikminister, og som gik ud paa, at ved den nu projekterede Havn vilde man sikkert faa betydelige Vedligeholdelsesudgifter. Noget bestemt kan der naturligvis ikke siges derom paa nærværende Tidspunkt, men ved at Havnen lægges saa langt ud imod dybt Vand, ville sikkert Vedligeholdelsesudgifterne blive betydeligt større, end om man holdt sig til det tidligere Projekt. Man kan heller ikke se bort fra, at Roen i Havnen ikke bliver saa stor, som ønskeligt kunde være, naar man lægger Havnen saa langt ud mod dybt Vand. Der vil ikke blive den Ro, som der nu hersker, og som vilde være blevet bragt til Veje, hvis vi havde vedtaget det østlige Projekt. Endelig tror jeg, man kan sige, at Trafikforholdene ikke ville blive saa gode ved den vestlige Udvidelse, som hvis vi havde beholdt Østprojektet. Det er noget, enhver kan se ved at undersøge Kortet. Jernbanestationen ligger jo et betydeligt Stykke fra den Trafikhavn, der nu er projekteret. Men til Trods for, at der altsaa kan gøres forskellige Indvendinger mod den foreslaaede Løsning, tror jeg, den i alt Fald er bedre end den, der sidste Aar var Flertal for i Udvalget. Og jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at paa nærværende Tidspunkt — det er vi temmelig sikkert alle enige om — er den af Trafikministeren her fremsatte Plan den, der har størst Sandsynlighed for at blive vedtagen nogenlunde i den Skikkelse, hvori den er fremsat. Vi ere nu naaede saa vidt med Hensyn til denne Sags Behandling, at vi indse, at det, det nu mere end nogen Sinde kommer an paa, er at faa et Resultat ud af de mange og lange Forhandlinger. Gentagende er det blevet hævdet, at nu mere end nogen Sinde er der Grund til at søge at faa Forslaget ført igennem. Ikke mindst i Vestjylland vil man med Glæde se et Forslag ophøjet til Lov, der giver bedre Betingelser, end der hidtil har været, for, at Importen kan gaa til Esbjerg i Stedet for til de østjydske Byer, hvor de have de gunstige Dybdeforhold. Det foreliggende Forslags Vedtagelse vil medføre, at de Raaprodukter, vi importere til Landbruget, ville blive ikke saa lidt billigere, end de ere nu, i alt Fald vil det nok kunne mærkes. Jeg skal slutte med at sige, at vi alle længes efter et Resultat og haabe, at det maa lykkes at gennemføre Sagen endnu i Aar.

Dinesen: Jeg har af de forskellige Taleres Bemærkninger faaet det Indtryk, at de i Hovedsagen ere enige om at anse det her foreliggende Forslag for at være tilfredsstillende, og jeg skal ikke udtale noget som helst i anden Retning. Efter det Skøn, jeg har dannet mig om Sagen, mener ogsaa jeg, at Forslaget bør føres igennem, i alt Fald i det væsentlige, i den Skikkelse, hvori det foreligger. Hvorvidt der fra anden Side vil blive foreslaaet Ændringer, skal jeg ikke kunde sige noget om, og jeg finder ikke Anledning til at antyde noget i saa Henseende. De Bemærkninger, jeg vil gøre, ere derfor af ganske almindelig Natur.

Flere af de ærede Talere have betegnet Forslaget som et dyrt Forslag, og enkelte have i det private Samliv, der finder Sted imellem os Rigsdagsmænd, sagt det samme, og at de ikke kunne forstaa, at Forslaget kunde blive saa dyrt, som det er blevet. Det er selvfølgelig vanskeligt for os, der mangle den fornødne tekniske Indsigt, at udtale noget bestemt i saa Henseende, men jeg vil ikke tilbageholde en bestemt Opfordring til den højtærede Minister om at drage Omsorg for, at der tages saa vidtgaende økonomiske Hensyn, som Sagens sikre Gennemførelse paa nogen Maade tillader.

Det hænder ikke saa sjældent, at Gennemførelsen af saadanne Planer som den, her er Tale om, bliver mere kostbar, end den behøver at være. Jeg har f. Eks. ladet mig paavise ved Esbjerg to Omstændigheder, der for mig pege i en saadan Retning. Jeg har ved en tidligere Behandling nævnt de Huse, der ere opførte i Nærheden af Fiskerihavnen til Fiskepakkning, og jeg er bleven overbevist om, at disse Huse ere opførte med en Kostbarhed, som var ganske overflødig, og desuagtet kun afgav temmelig indsnævrede Rum til de Øjemed, hvortil de var opførte. Jeg har endvidere ladet mig paavise, at den sidste Mole, der er bygget, den, der er betegnet som Nordre Mole, formentlig er opført med en Kostbarhed, der er overflødig. Det er vanskeligt for Lægmænd at udtale sig med Sikkerhed herom, men jeg tror, at de, der have paavist mig dette, have haft Ret i at antyde, at denne Mole er opført med overflødig Kostbarhed. Ved det foreliggende Projekt er det naturligvis givet, at fører man Havnen langt ud imod Vest, ud imod et mere uroligt Farvand end det, overfor hvilket den gamle Havn ligger, kræves der større Dimensioner til